

عنوان مقاله:

بررسی الگوی صدمات مسری و غیر مسری در متوفیان ارجاعی به مراکز پزشکی قانونی استان گلستان از ابتدای سال 1394 تا 1396

محل انتشار:

ششمین همایش سراسری طب و قضا (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مریم تیموری - متخصص پزشکی قانونی و مسمومیت پزشکی قانونی گرگان، اداره کل پزشکی قانونی استان گلستان ایران

حسین زارعی - پزشک عمومی مدیرکل پزشکی قانونی استان گلستان، اداره کل پزشکی قانونی استان گلستان ایران

محسن شهابی - متخصص پزشکی قانونی و مسمومیت پزشکی قانونی گرگان، اداره کل پزشکی قانونی استان گلستان ایران

فریده کوچک - استادیار گروه پزشکی اجتماعی دانشگاه علوم پزشکی گلستان

خلاصه مقاله:

سرایت از مسایل مهم در باب جنایت وارده به تمامیت جسمانیست. از طرفی در زمینه عمد یا غیر عمد بودن جنایت بین مشهور فقها و غیر مشهور در باب سرایت اختلاف نظر وجود دارد. با کنکاش در آثار فقهی و حقوقی به نظر می رسد که فقها و حقوق دانان تعریفی شفاف و بدون ابهام از سرایت ارایه نکرده اند. لذا ابهام زدایی ازین مهم، ضروری به نظر می رسد. مطالعه از نوع مقطعی توصیفی تحلیلی و نمونه گیری به روش آسان و جمعیت مورد مطالعه شامل تمامی متوفیان ارجاعی به پزشکی قانونی استان گلستان از ابتدای سال 1394 تا سه ماه هاول سال 1396 که مورد استعلام قضایی جهت تعیین مسری و غیر مسری بودن صدمات قرار گرفتند، بود. جمعیت مورد مطالعه 82 نفر با میانگین سنی 46/98 سال بود. 67 نفر (81/7 %) مرد و 15 نفر (18/3 %) زن بودند. 80 نفر (97/6 %) به دنبال تصادف و 1 نفر (1/2 %) به دنبال سقوط و 1 نفر (1/2 %) به دنبال اصابت چاقو فوت نموده بود. در بازه زمانی 0 (فوت دردم) تا 7488 ساعت (312 روز)، میانگین زمان اصابت ضربه تا فوت 151 $\pm$ 832/6 ساعت بود. اغلب 34/1 % افراد در دم فوت نموده بودند. شایعترین علت فوت 43/9 % ضربه و خونریزی مغزی، صدمات متعدد 30/5 % و شوک همراژیک به دنبال خونریزی داخلی 20/7 % بود. برای 38 نفر (46/34 %) از متوفیان طی این مدت صدمات مسری و برای 47 نفر آنها (57/3 % صدمه غیر مسری گزارش گردید. بین زمان حادثه تا فوت و شایعترین صدمات مسری (ضربه و خونریزی مغزی / جمجمه ای، شکستگی ساده یا متعدد دنده، شوک همراژیک متعاقب خونریزی داخلی و شکستگی استخوان صورت / جمجمه) و همچنین بین زمان و جراحات دامیه اعلام شده به عنوان صدمه غیر مسری ارتباط معنی دار یافت شد. میانگین سنی جمعیت مورد مطالعه نسبت به مطالعات مشابه بالاتر بود و در سایر یافته ها (علت فوت، جنس، بازه های زمانی) مشابه مطالعات قبلی بود. صدمات مسری اغلب علت فوت نهایی (قسمت الف علت فوت) بوده و صدمات شایع مسری (ضربه و خونریزی مغزی / جمجمه ای، شکستگی استخوان جمجمه یا صورت، صدمات احشایی قفسه سینه یا شکم، شکستگی ساده یا متعدد دنده، شوک همراژیک متعاقب خونریزی داخلی) و همچنین برخی از صدمات غیر مسری مانند جراحات دامیه ارتباط معنی دار با زمان ضربه تا فوت داشتند. طوری که هرچه زمان ضربه تا فوت کمتر بود این صدمات بیشتر اعلام شد. در متون فقهی و حقوقی کشورمان تعریف واضحی از سرایت نشده است. این ابهام در مصادیق صدمات مسری و غیر مسری نیز وجود دارد که منجر به عدم هماهنگی قضات با هم و با پزشکی قانونی می شود. طبق این بررسی زمان در اعلام اغلب صدمات مسری و برخی صدمات غیر مسری موثر است.

کلمات کلیدی:

صدمه-مسری- متوفی-غیر-مسری-سرایت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/766573>

